

Við hesi útgávu setir Føroyskt Lógarrít hol á sjeýnda árgangin. Í ritinum hesaferð eru grein eftir Audun Offerdal um kommunudemokrati og úrskurður frá Fasta Gerðarrætti.

Lógarrítið tekst ikki einans við at geva út og savna greinar um lóg og skyld evni. Rítið skipar eisini fyri tiltøkum, har kjakast verður um aktuell og grundleggjandi samfelags- og lógarmál. Ein sera týðningarmikil og ikki minst trupul lógarspurningur hevur altíð verið at lýsa rættarlígu støðu Føroya í danska ríkinum sum frægast. Í summar gav professarin í altjóðarætti við Universitetið í Keyptmannahavn, Ole Spiermann, bók út við heitinum „Danmarks Ríge í forfatningsrettlíg belysning“. Ikki kann sigast, at tað er á hvørjum degi, at bókur koma út um hetta evnið. Í tí sambandi hevur Føroyskt Lógarrít bjóðað Spiermann heim til Føroya at halda fyrilestur burtur úr nýggju bókini. Tiltakið verður eftir ætlan seinast í oktober.

Spiermann er framúr evnaríkur og hugvekjandi lögfrøðingur, ið á mangan hátt skarar fram úr millum sínar ofta deydligu, frágreiðandi donsku starvsbrøður. Júst tí verður tann spenti lesarin ikki sørt skuffaður av at lesa nýggju bókina hjá Spiermann. Uttan stórvegis grundgevingar góðtekur Spiermann donsku siðvenjuna at siga ríkiseindina vera reglu á stjórnarrættarlígum stigi. Ein so gløggur lögfrøðingur eigur at skilja, at henda siðvenja ikki eins nógv snýr seg um rætt sum um ein retorikk til endamáls at tæna politiska málinum at varðveita so høgá politiska og løgliga eind í ríkinum sum gjørligt. Nær ríkiseindin er íkomin, og hví hon má haldast at vera á grundlógargstigi, svarar Spiermann ikki.

Stjórnarrættarlíga málið, sum krøv og áhugamál hjá donskum myndugleikum eru latin í, er ikki samtykt av nøkrum, ið hevur autoritet til at skapa stjórnarrætt. Hetta mál er tí ikki tvingandi stjórnarrættur á annan hátt enn, at tað hjálpir myndugleikunum at stíga aftur frá tí órógv og nakni, sum fylgja við politisku avgerðini, og inn um trygga geiran, har lógin er harri.

Bókin hjá Spiermann er siðvenjubundin og smøl við ikki at hyggja út um afturlatnu viðgerðina í donskum fakbókmentum og skjalagoymslum. Kortini er bókin innan hesar karmar á øðrum støði enn danskar bókmentir – og politiskar útgreiningar – vanligar. Spiermann endurtekur ikki vónleysu jagstranina eftir ítøkiligum grundlógargreinum til at grunda ríkiseindina á. Hann roynir ikki so nógv at finna ríkiseindina í einstøkum grundlógargreinum, sum

hann metir ríkiseindina vera eitt grundleggjandi mál ella virði, ið liggur undir sjálvari grundlógini sum ein fyritreyt.

Bókin hjá Spiermann er eisini áhugaverd og nýskapandi við – tó innan fyri ríkismark – at viðgera spurningin um ríkiseindina og ríkisrættarligu støðuna í søguligum og samanberandi ljósi. Ikki bara Føroyar og Grønland, men eisini søguligu royndirnar frá Slesvig, Danska Vesturindia og ikki minst Íslandi seta spurningin um ríkisrættarligu støðuna í ein breiðari samanhang enn vanligt.

Ritstjórnin fyri Føroyskt Lógarrit vónar, at bókin og vitjanin hjá Spiermann fer at verða við til at halda lív í áhuganum fyri hesum framhaldandi týðningarmikla evni og kanska eisini, at onkur greinin spyrst burtur úr til ritið.